

🔍 Bildinformation

🔍 Bild 1/2 ▶

Karl för sin hatt

Show

Jag ska aldrig glömma farbror Lasses återkommande gnolande av "Det är grabben med chokla' i", farmors uppmaning att "Nu ska vi vara, nu ska vi vara snälla" och pappas gapskratt varje gång Gösta Bernhard och Casino-polarna dök upp som munkar på tv, sjungande om tagelskjortan, med leenden som skvallrade om att glorian satt rejält på sne'. Allt det där har blivit kära barndomsminnen, hälsningar från en epok jag inte själv fick uppleva. Den här kvällen fick jag en ny. Och vilken hälsning sedan!

Uppklädd från tå till topp, framför ett porträtt av en ung Zarah Leander tar estradören Mattias Enn oss med på en tidsresa genom 1900-talets Revysverige i ett program som får mig att tänka på någonting tv-fritt, någonting lugnare och möjligen mer gemytligt.

Enn är helt rätt för denna, tja, kulturgärning som skulle kunna användas i undervisningssyfte. A-r-t-i-k-u-l-a-t-i-o-n-e-n är imponerande och någon förstärkning behövs absolut inte. Han både talar och sjunger som det gamla gardet och r:en rasslar ut i den ljudmässigt perfekta lokalen som kulsprutesmutter. Han bakar in både charm, en exakt elegans och en uppskruvad, men ändå oförställd glädje i framförandet.

När Zarah Leander (jo, han går in i den rollen) kommer av sig i en provsjungning för Ernst Rolf tåras ögonen hos Enn och röstkaraktären anpassas spänstigt efter de olika förlagorna. Allt detta till ett drivet, muntert ackompanjemang av pianisten Samuel Skönberg som är en behållning i sig. Det känns så äkta att jag nästan hör bruset från en 78-varvare.

Stockholm blir allt som oftast händelsernas centrum och under berättelsens gång finns inte bara plats för en mängd anekdoter om namn som Max Hansen och Git Gay. Nej, han får in så väl kulturhistoria som politik bland lättsamma berättelser om hur Oscarsteatern svämmade över när Ernst Rolfs akvarium gick sönder och hur de svenska revykungarnas möte med Maurice Chevalier förlöpte.

Det är svårt att komma ifrån Karl Gerhards dominans och visst är det här Enn är i sitt esse, men här ges förstås även utrymme för Hasseåtage, Sten-Åke Cederhök, Povel och, förstås, Ernst Rolf. En ödesmättad, läckert arrangerad "Den ökända hästen från Troja", en avskalad, bedövande vacker "Utsikt från en bro" och Hjördis Pettersons tungvrickarnummer "Den vredgade sjömanshustrun" är höjdpunkterna.

Det är inte varje kväll man får dela parkett med en 104-åring, men precis som min generation kommer att ha fredagsmys på hemmet till Roxette och Metallica, var det denna tisdag en grupp seniorer som gjort en utflykt till Nolia city konferens för att få höra "sin" populärmusik livs levande. Kan tänka mig att de är mycket nöjda med detta stora lilla stycke sprakande underhållningshistoria.

Fotnot: I kväll kommer Mattias Enn och Samuel Skönberg till Älvsbyns folkhögskola.

Ett sekel av revyer

Med: Mattias Enn, sång, och Samuel Skönberg, piano

Plats: Nolia city konferens

Längd: 57 +43 minuter

Publik: Cirka 50

Anders Sandlund

Publicerad 13 oktober 06:00

Uppdaterad 13 oktober 02:47